

ப்ருஹதாரண்யக உபனிஷத்தில் காயத்ரி உபாஸனை

தான்தோணி ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கல்யாண வேங்கடேஸ ப்ரஸன்ன: |

ஹரி: ஓம்

प्रणमत्कामधेनुं च भजत्सुरतरूपमम् ।

श्रीभावबोधकृत्पादचिन्तामणिमुपास्महे ॥

ப்ரணமத் காமதேனும் ச பஜத்ஸுரதரூபமம்|
ஸ்ரீ பாவபோதக்ருத்பாத சிந்தாமணிம் உபாஸ்மஹே||

पूज्याय राघवेन्द्राय सत्यधर्म रथायच ।

भजतां कल्पवृक्षाय नमताम् कामधेनवे ॥

பூஜ்யாய ராகவேந்த்ராய ஸத்யதர்ம ரதாயச|
பஜதாம் கல்பவ்ருக்ஷாய நமதாம் காமதேனவே||

ப்ருஹதாரண்யக உபனிஷத்தில் காயத்ரி உபாஸனை

ஸ்ரீ வேதவ்யாஸ பகவானால் இயற்றப்பட்ட உபனிஷதங்களுல், அதன் பெயருக்கேற்ப மிகப்பெரிய உபனிஷதமானது ஸ்ரீப்ருஹதாரண்யக உபனிஷதம். இதை 'கண்வ உபனிஷத்' என்றும் கூறுவர். ப்ருஹதாரண்யக உபனிஷத்தில் ஏழாவது அத்யாயம், 18வது ப்ராஹ்மணத்தில் காயத்ரி உபாஸனை குறித்து சொல்லப்படுகிறது. அதற்கு திருக்கோவிலூர் மஹான் ஸ்ரீஸ்ரீரகோத்தம தீர்த்தர் அவர்கள் ஸ்ரீஆசார்யாரின் பாஷ்யத்திற்கு டீகா (உரை) எழுதியுள்ளார் மந்த்ராலய மஹான் ஸ்ரீராயர் உபனிஷத்திற்கு "க²ண்டார்த்த" எனும் உரையை எழுதியுள்ளார். இந்த உரைகளின் அடிப்படையில் ப்ராத ஸ்மரணீயரான பேஜாவர் மடாதிஸரான ஸ்ரீவிஷ்வேஸ தீர்த்த ஸ்வாமிகளின் உபனிஷத் மற்றும் பாஷ்யங்களின் ஸாரத்தை கன்னட மொழியில் அருளிச் செயதுள்ளார். அதன் அடிப்படையில், எனது மதிக்கு புரிந்த அளவில் செய்யப்பட்ட தமிழாக்கத்தை நமது தமிழ் மாத்வ அன்பர்களுக்கு ஸமர்ப்பிக்கிறேன். ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணம்..

K. ரவிகுமார், நாமக்கல்

ப்ருஹதாரண்யக உபனிஷத்தில் காயத்ரி உபாஸனை

உபனிஷத்:

ஓம் பூர்ணமத³: பூர்ணமித³ம் பூர்ணாத்பூர்ணமுத³ச்யதே|
பூர்ணஸ்ய பூர்ணமாதா³ய பூர்ணமேவாவஸிஷ்யதே||

भाष्योक्त मङ्गलाचरणम्

प्राणादेरीशितारं परमसुखनिधिं सर्वदोषव्यपेतं
सर्वान्तस्थं सुपूर्णं प्रकृतिपतिमजं सर्वबाह्यं सुनित्यम् ।
सर्वज्ञं सर्वशक्तिं सुरमुनिमनुजाद्यैः सदा सेव्यमानं
विष्णुं वन्दे सदाऽहं सकलजगद्यन्तमानन्ददं तम् ॥

ப்ருஹதாரண்யக பாஷ்யத்தில் ஸ்ரீமதாசார்யாரின் மங்களாசரண

ஸ்லோகம்

ப்ராணாதே³ரீஸிதாரம் பரமஸுக²நிதி⁴ம் ஸர்வதோ³ஷோவ்யபேதம்
ஸர்வாந்தஸ்த²ம் ஸுபூர்ணம் ப்ரக்ருதிபதிமஜம் ஸர்வபா³ஹ்யம்
ஸுனித்யம் |
ஸர்வஜ்ஞம் ஸர்வஸக்திம் ஸுரமுனிமனுஜாத³யை: ஸதா³ ஸேவ்யமானம்
விஷ்ணும் வந்தே ஸதா³ஹம் ஸகலஜக³த³னாத³யந்தம் ஆனந்த³த³ம் தம் ||

श्रीमद् रघूत्तमतीर्थकृता

परब्रह्मप्रकाशिका (भावबोध) व्याख्या मङ्गलाचरणम्

लक्ष्मीपतिं सुखमुखैरखिलैर्गुणौघिः
पूर्णं व्यपेतनिखिलाघमचिन्त्यशक्तिम् ।
प्राणादिसर्वजगतो जनिपूर्वहेतुं
मोक्षैकहेतुमनिशं प्रणमामि विष्णुम् ॥

ப்ருஹதாரண்ய உபனிஷத் பாஷ்ய டீகா 'பரப்ரஹ்ம ப்ராஸிகா'

(பாவபோத) ஸ்ரீரகூத்தம தீர்த்தரின் மங்களாசரணம்

லக்ஷ்மீபதிம் ஸுக²முகை²ரகி²லைர்குணௌகை⁴:
பூர்ணம் வ்யபேத நிகி²லாக⁴ம் சிந்த்யஸக்திம் |
ப்ராணாதி³ஸர்வஜக³தோ ஜனிபூர்வஹேதம்
மோகைகஹேதுமனிஸம் ப்ரணமாமி விஷ்ணும் ||

श्रीरायरु खण्डार्थ मङ्गलाचरणम्
कल्याणगुणपूर्णाय दोषदूराय विष्णवे ।
नमः श्रीप्राणनाथाय भक्ताभीष्टप्रदायिने ॥
प्रणम्य श्रीमदानन्दतीर्थादिगुरुशेखरान् ।
काण्वोपनिषदोऽर्थानां सङ्ग्रहः क्रियते मया ॥

உபனிஷத் 'க'ண்டா³ர்த்த'வில் ஸ்ரீராகவேந்த்ர ஸ்வாமிகளின்
மங்களாசுரண ஸ்லோகம்

கல்யாண குணபூர்ணாய தோ³ஷ்து³ராய விஷ்ணவே |
நம: ஸ்ரீப்ராணநாதா²ய பக்தாபீ⁴ஷ்ட ப்ரதா³யினே ||
ப்ரணஸ்ய ஸ்ரீமதா³னந்த தீர்த்தாதி³ கு³ருஸேக²ரான்|
காண்வோபனிஷதோ²ர்தா²னாம் ஸங்க்³ரஹ: க்ரியதே மயா||

உபனிஷத் 7வது அத்யாயாம்

19வது ப்ராஹ்மணம் [गायत्र्युपासनम्]

भूमिरन्तरिक्षं द्यौरित्यष्टावक्षराण्यष्टाक्षरं ह वा एकं गायत्रै पदमेतदु हैवास्या एतत्स यावद्ध
जयति योऽस्या एतदेव पदं वेद ॥१॥ ऋचो यजूंषि सामानीत्यष्टाक्षराण्यष्टाक्षरं ह वा एकं
गायत्रै पदमेतदु हैवास्या एतस्य यावतीयं त्रयी विद्या तावद्ध जयति योऽस्या एतदेवं पदं वेद
॥२॥ प्राणोऽपानो व्यान इत्यष्टाक्षराण्यष्टाक्षरं ह वा एकं गायत्रै पदमेतदु हैवास्या एतत्स
यावदिदं प्राणि तावद्ध जयति योऽस्या एतदेवं पदं वेद ॥३॥

भाष्यम्

ऋग्यजुःसामसंस्थो यो भगवान् पुरुषोत्तमः ।
स द्वितीयपदेनोक्तो गारत्रयाः प्रथमेन तु ॥
भूम्यन्तरिक्षस्वर्गस्थस्तृतीयेन समीपगः ।

உபனிஷத்:

பூ⁴மிரந்தரிக்ஷம் த்³யெளரித்யஷ்டாவக்ஷராண்யஷ்டாக்ஷரம் ஹ வா
ஏகம் கா³யத்ர்யை பத³மேதது³ ஹைவாஸ்யா ஏதத் | ஸ
யாவதே³ஷு த்ரிஷு லோகேஷு தாவத்⁴த³ ஜயதி யோஸ்யா
ஏததே³வ பத³ம் வேத³ ||7.19.1||

பூமி, அந்தரிக்ஷம், த்யெள என்ற மூன்று பதங்களில் 'த்யெள' என்பதை
தி, ஓள என்று பிரித்தால், எட்டு அக்ஷரங்கள் ஆகி வரும்
(பூ,மி,அம்,த,ரி,க்ஷம்,தி, ஓள). காயத்ரி மந்திரத்தின்
'தத்ஸவிதுர்வரேண்யம்' என்ற முதலாவது பாதத்தில் 'ண்யம்' என்பதை
'ணி,யம்) என்று பிரித்தால் எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளன (தத், ஸ, வி, துர், வ,
ரே,ணி, யம்). அதனால் பூமி, அந்தரிக்ஷம் மற்றும் ஸ்வர்கங்களில், அந்த
நாமகமாகி இருக்கும் அனிருத்த நாமக பகவத்ரூபமே ப்ரதிபாத்யன்.
இப்படி காயத்ரியின் ப்ரதமபாத ப்ரதிபாத்யனை காயத்ரி
உபாஸனையின் முக்யாதிகாரியாத சதுர்முக ப்ரம்ம பதவி
யோக்யனானவர் யார் அறிகிறார்களோ, அவர் மூன்று
லோகங்களுக்கும் அதிபதி ஆகிறார்.

உபனிஷத்:

ருசோ யஜும்ஷி ஸாமானீத்யஸ்டாக்ஷராண்யஸ்டாக்ஷரம் ஹ வா
ஏகம் கா³யத்ர்யை பத³மேதது³ ஹைவாஸ்யா ஏதத்ஸ யாவதீயம்
த்ரயீ வித்³யா தாவத்⁴த³ ஜயதி யோஸ்யா ஏததே³வம் பத³ம் வேத³
||7.19.2||

'ருசோ யஜும்ஷி ஸாமானீ' என்ற மூன்று பதங்களில் எட்டு அக்ஷரங்கள்
உள்ளன. காயத்ரி மந்திரத்தின் 'பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி' என்ற
இரண்டாவது பாதத்திலும் எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளன. ருக், யஜுர்,
ஸாமங்களிலான வேதங்களில், ருசம், யஜும்ஷி, ஸாமானி என்ற
மூன்று பதங்களால் ப்ரதிபாத்யனாகி இருக்கும் "ப்ரத்யும்ன" நாமக
பகவத்ரூபமே, காயத்ரியின் இரண்டாவது பத ப்ரதிபாத்யன். இப்படி
காயத்ரியின் த்விதீய பத ப்ரதிபாத்யனை காயத்ரி உபாஸனையின்
முக்யாதிகாரியான் ப்ரம்ம பதவிக்கு யோக்யனானவர் யார்
அறிகிறார்களோ, அவர் மூன்று வேதங்களுக்கும் அதிபதி ஆகிறார்.
(குறிப்பு: காயத்ரி உபாஸனையின் முக்யாதிகாரி சதுர்முக ப்ரம்மா).

உபனிஷத்:

ப்ராணோ஽பானோ வ்யான இத்யாஷ்டாவக்ஷரான்யஷ்டாக்ஷரம்

**ஹ வா ஏகம் கா³யத்ர்யை பத³மேதது³ ஹைவாஸ்யா ஏதத்ஸ
யாவதி³தம் ப்ராணி தாவத்⁴த³ ஜயதி யோ஽ஸ்யா ஏததே³வம் பத³ம்
வேத³ ||7.19.3||**

ப்ராண, அபான, வ்யான என்ற மூன்று பதங்களில் 'வ்யான' என்பதை 'வி, ய, அன' என்று பிரித்தால் எட்டு அக்ஷரங்கள் வரும். காயத்ரி மந்த்ரத்தின் 'தி³யோ யோ ந: ப்ரசோதயாத்' என்ற மூன்றாவது பாதத்திலும் எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளன. ப்ராண, அபான, வ்யான என்ற வாயுக்களில் இருக்கும், அந்த மூன்று பதங்களினால் ப்ரதிபாத்யனான 'ஸங்கர்ஷண' நாமக பகவதரூபமே காயத்ரியின் மூன்றாவது பாத ப்ரதிபாத்யன். இப்படி காயத்ரியின் த்ருதீயபாத ப்ரதிபாத்யனை காயத்ரி உபாஸனையின் முக்யாதிகாரிகளான ப்ரம்ம பதவிக்கு யோக்யர்களான யார் அறிகிறார்களோ, அவர் எல்லா ஜீவனுக்கும் அதிபதி ஆகிறார். ப்ராணிகளை ஜயிக்கிறார்.

பாஷ்யம்: (இந்த மூன்று ஸ்லோகங்களுக்கும்)

ருக்³யஜு:ஸாமஸம்ஸ்தோ² யோ ப⁴க³வான் புருஷோத்தம:|

ஸ த்³விதீயபதே³னோக்தோ கா³யத்ர்யா: ப்ரத²மேன து||

பூ⁴ம்யந்தரிக்ஷஸ்வர்க³ஸ்த²ஸ்த்ருதீயேன ஸமீபக³: |

ருக்வேதம், யஜுர்வேதம், ஸாமவேதங்களில் இருக்கும் பகவான் புருஷோத்தமன் இரண்டாவது பாத ப்ரதிபாத்யன். அவனே பூமி, அந்தரிக்ஷம், ஸ்வர்க்கம் முதலியவற்றிலிருந்து ப்ரதமபாத ப்ரதிபாத்யனாகவும், வாயு தேவரில் இருந்து மூன்றாவது பாத ப்ரதிபாத்யனாகவும் இருக்கிறான்.

उपनिषत्-

अथास्या एतदेव तुरीयं दर्शितं पदं परो रजा य एष तपति यद्वै चतुर्थं तत्तुरीयं दर्शितं पदमिति ददृश इव ह्येष परोरजा इति सर्वसु ह्यैवैष रज उपर्युपरि तपति एवं हैव श्रिया यशसा तपति योऽस्या एतदेवं पदं वेद ॥४॥

भाष्यमः

चतुर्थपादो गारत्र्याः प्रणवः समूदीरितः ॥
तद्वाच्यो भगवान् सूर्यमण्डलस्था तु या रमा ।
सत्वात्मिक्येव तत्संस्थो रज आख्यप्रधानतः ॥
परः परोरजस्तस्माद्य एवं वेद तं प्रभुम् ।
लोकानां चैव वेदानां सर्वेषां प्राणिनामपि ।
सदैवाधिपतिर्भूत्वा यशःश्रीमांश्च जायते ।
गायत्र्युपासने योग्यो ब्रह्मैव हि चतुर्मुखः ।
तस्मादुक्तफलं सर्वं सर्वोपासा च तस्य हि ।
अंशेनोपासनाऽन्येषां फलमल्पं च योग्यतः ।
गायत्र्या न ह्ययोग्योऽपि द्विजो योग्योऽपि न क्वचित्
ऋते विरिञ्चिं तस्मात्तु तस्यैव ह्यखिलं फलम् ॥

உபனிஷத்:

அதா²ஸ்யா ஏததே³வ துரீயம் த³ர்ஸதம் பத³ம் பரோரஜா ய ஏஷ
தபதி யத்³வை சதுர்த²ம் தத்துரீயம் த³ர்ஸதம் பத³மிதி த³த்³ருஸ இவ
ஹ்யேஷ பரோரஜா இதி ஸர்வமு ஹ்யேவைஷ ரஜ உபர்யுபரி தபதி
ஏவம் ஹைவ ஸ்ரியா யஸஸா தபதி யோ⁵ஸ்யா ஏததே³வம் பத³ம்
வேத³ ||7.19.4 ||

பா⁴ஷ்யம்:

சதுர்த²பாதோ³ கா³யத்ரயா: ப்ரணவ: ஸமுதீ³ரித: ||
தத்³வாச்யோ ப⁴க³வான் ஸுர்யமண்ட³லஸ்தா² து யா ரமா|
ஸத்வாத்மிக்யேவ தத்ஸம்ஸ்தோ² ரஜ ஆக்²யப்ரதா⁴னத: ||
பர: பரோரஜஸ்தஸ்தமா³ய ஏவம் வேத³ தம் ப்ரபு⁴ம்|
லோகானாம் சைவ வேதா³னாம் ஸர்வேஷாம் ப்ராணிநாமபி|
ஸதை³வாதி⁴பதிர்பூ⁴த்வா யஸ:ஸ்ரீமாம்ஸ்ச ஜாயதே |
கா³யத்ரயுபாஸனே யோக்³யோ ப்³ரஹ்மைவ ஹி சதுர்முக²:|
தஸ்மாது³க்தஃபலம் ஸர்வம் ஸர்வோபாஸா ச தஸ்ய ஹி|
அம்ஸோனோபாஸனா⁵ன்யேஷாம் ஃபலமல்பம் ச யோக்³யத: |
கா³யத்ரயா ந ஹ்யயோக்³யோ⁵பி த்³விஜோ யோக்³யோ⁵பி ந
க்வசித்|
ருதே விரிஞ்சிம் தஸ்மாத்து தஸ்யைவ ஹ்யகி²லம் ஃபலம்||

இன்னும் சதுர்த்த (நான்காவது) பாதத்தின் ப்ரதிபாத்யத்தின் நிரூபணமாக சொல்வது - தர்ஸதம் பரோரஜம் என்று இருக்கும் பகவத்ரூபமே காயத்ரியின் துரீய பாதம் எனப்படும் ஓம்காரத்தின் ப்ரதிபாத்யன். துரீயம் என்பது நான்காவது பாதம். தர்ஸதம் என்பது நான்காவது பாத ப்ரதிபாத்யனான வாஸுதேவன். எப்படி எனில் இவன் ஸுர்யமண்டல அந்தர்கதனாகி, ஜனங்களின் கண்களுக்கு தெரிபவனாகிறான். அவனின் அதீனமான தேஜஸ் (ப்ரகாஸம்) ஸுர்யமண்டலத்தில் ப்ரக்ருதியை பூர்ணமாகி ஏற்றி ஸர்வோத்தமனாகி ப்ரகாசிக்கிறான். ஆகையால் இவனுக்கு 'பரோரஜா' என்று பெயர். இப்படி காயத்ரியின் சதுர்த்த பாத ரூப ப்ரணவ ப்ரதிபாத்யனாத வாஸுதேவனை காயத்ரியின் உபாஸனையின் முக்யாதிகாரி ப்ரம்ம பதவிக்கு யோக்யனான யார் அறிகிறார்களோ அவன் உபாஸ்யனான வாஸுதேவனிடத்திலேயே ஸர்வ லோக வேத ஜீவர்களுக்கு அதிபதியாகி ஸம்பத்து கீர்த்திகளுடன் ஸோபிக்கிறான்.

பாஷ்யானுவாதம்:

1. ஓம்காரமானது காயத்ரியின் (தத்ஸவிதூர் வரேண்யம் பர்கோ தேவஸ்ய தீமஹி| தியோ யோ ந ப்ரசோதயாத் - என்ற மூன்று பாதங்கள்) நான்காவது பாதமாகி இருக்கிறது. ஸுர்யமண்டலத்தில் ஜ்ஞானானந்த ஸ்வரூபளாத லக்ஷ்மீதேவி இருக்கிறாள். அவளில் இருக்கும் ஹரியானவன் ஓங்கார வாச்யனாகிறான். ஸோபிப்பதால் ரஜஸ் என்னும் லக்ஷ்மிதேவியை விட உத்தமனாகி இருப்பதால், ஹரிக்கு 'பரோரஜஸ்' என்ற பெயரில் அழைக்கப்படுகிறான். ஸர்வஷக்தனான ஸ்ரீஹரியை இப்படி அறிபவன் ஸகல லோகங்கள், வேதம், மற்றும் ப்ராணிகளுக்கு (ஜீவர்களுக்கு) அதிபதியாகி புகழ், ஸம்பத்துக்களை அடைகிறான்.
2. சதுர்முக ப்ரம்ம தேவர் ஒருவரே காயத்ரி ப்ரதிபாத்ய பகவானின் உபாஸனையின் முக்ய யோக்யர் ஆவார். ஆகையால் அவர் ஒருவருக்கு மாத்ரமே காயத்ரியின் பாத சதுஷ்டயங்களின் ப்ரதிபாத்ய பகவத்ரூபங்களின் பூர்ண உபாஸனை ஸாத்யமாகும். அதற்கு சொல்லிய பலனும் அவர் ஒருவருக்கே மாத்திரம் பூர்ணமாகி லபிக்கும். மற்ற யாவரும் கேவலம் அம்ஸத்தின் உபாஸனை மாத்திரம் அருகதை உடைவயராவர். அதற்கு பலனும் அல்பமே. அதாவது யோக்யானுதானுசாரம் பலன்கள் ஸித்தியாகும். ஆனால் எந்த த்விஜனும் காயத்ரி உபாஸனைக்கு ஸர்வதா அயோக்யனல்லன். (யோக்யதை உடையவன் ஆகிறான்).

சதுர்முகனை விடுத்து வேறு யாரும் பூர்ணமான அருகதை உடையவர் அல்லர் என்பதால், அவருக்கு மாத்திரம் காயத்ரி உபாஸனையின் பூர்ணமான பலன் கிடைக்கிறது.

भाष्यमः

यः परोरजास्तपति स तुरीयपदेन प्रणवेन पद्यते । तुरीयं पदं ददृश इव दृष्ट इव ।
तदधीनतेजःपुञ्जस्य सूर्यमण्डलस्य दृष्टत्वात् ।
सूर्यमण्डलगो विष्णुः सर्वेषां दृष्टवत्स्थितः ।
यस्मात्तदुत्थितं तेजोमण्डलं दृश्यतेऽखिलैः ॥
सर्वं रजः सर्वां प्रकृतिं ।
रज्जनात्प्रकृतिः प्रोक्ता रज इत्येव वैदिकैः ।
तस्या अप्युत्तमो विष्णुर्यतोऽतः स परोरजाः ॥

பாஷ்யம்:

- 1) ய: பரோரஜாஸ்தபதி ஸ துரீயபதே³ன ப்ரணவேன பத்³யதே|
துரீயம் பத்³ம் த³த்³ருஸ இவ த்³ருஷ்ட இவ| தத்³தீ⁴னதேஜ:
புஞ்ஜஸ்ய ஸுர்யமண்டலஸ்ய த்³ருஷ்டத்வாத்|
- 2) ஸுர்யமண்டலகோ³ விஷ்ணு: ஸர்வேஷாம் த்³ருஷ்டவத்ஸ்தி²த:|
யஸ்மாத்தத்³த்தி²தம் தேஜோமண்டலம் த்³ருஸ்யதே⁵கி²லை: ||
- இதி த்ரைவித்³யே||
- 3) ஸர்வம் ரஜ: ஸர்வாம் ப்ரக்ருதிம்|
ரஞ்ஜனாத்ப்ரக்ருதி: ப்ரோக்தா ரஜ இத்யேவ வைதி³கை: |
தஸ்யா அப்யுத்தமோ விஷ்ணுர்யதோ⁵த: ஸ பரோரஜா: ||

அனுவாதம்:

1. 'துரீயம் தர்ஸதம் பதம் பரோரஜா ய ஏஷ தபதி' என்ற வாக்யத்தில் 'ய: பரோரஜாஸ்தபதி ஸ துரீயம் பதம்' என்று அன்வயம். துரீயம் என்றால் காயத்ரியின் சதுர்த்த பாதமான ஓங்காரத்தால், பதம் என்றால் ப்ரதிபாத்யனாகி இருக்கிறான் என்று அர்த்தம். 'தத்ருஸ இவ' என்றால் 'காண்பித்துக் கொள்ளுதல்' என்று அர்த்தம். காண்பித்துக் கொள்ளுவது என்பது அதன் அதீனமான தேஜ: ப்ரகாசமான ஸுர்ய மண்டலமாக காண்பித்துக் கொள்ளுகிறது.

விவரணை: காயத்ரீயின் பாதங்கள் எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளவைகள். ப்ரணவத்திலும் அ,உ,ம, நாத³, பிந்து³, கோ⁴ஷ, ஷாந்த, அதிஷாந்த என்று எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளதால் ப்ரணவயுக்த காயத்ரி மந்திரத்திற்கு ப்ரணவமானது நான்காவது பாதமாக இருக்கிறது.

2. ஸூர்ய மண்டலத்தில் உள்ள ரமாதேவியினுள் இருக்கும் விஷ்ணு எல்லோருக்கும் காண்பித்துக் கொள்ளுபவனாக இருக்கிறான். ஏனென்றால் அவன் காரணமாக உத்பவம் ஆகும் தேஜோமண்டலம் ஆனது எல்லோருக்கும் தெரிகிறது என்று தரைவித்யா நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.
3. 'ஸர்வம் ரஜ: உபர்யுபரி' என்றால் ப்ரக்ருதியே (ரமா தேவியே) ஸ்ரேஷ்டம் என்று அர்த்தம் அல்ல. எல்லா ப்ரக்ருதியை மீறி பரந்து இருக்கும் ஸ்ரேஷ்டனாக விஷ்ணு இருக்கிறான் என்று அர்த்தம். சித் ப்ரக்ருதியும் சோபிப்பதால் 'ரஜஸ்' என்று அழைக்கப்படுகிறான். அவளை விட (ரமா தேவியை) விட உத்தமனாக இருப்பதால் பகவான் விஷ்ணு 'பரோரஜா' என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

उपनिषत्:

[गायत्र्येव सावित्री]

सैषा गायत्र्येतस्मिंस्तुरीये दर्शते पदे परोरजसि प्रतिष्ठिता तद्धैतत्सत्ये प्रतिष्ठितं चक्षुर्वै सत्यं चक्षुर्हि वै सत्यं तस्माद्यदिदानीं द्वौ विवदमानावेयाताम् अहमदर्शमहमश्रौषमिति य एवं ब्रूयात् अहमदर्शमिति तस्या एव श्रद्धध्याम तद्वै तत्सत्यं बले प्रतिष्ठितं प्राणो वै बलं तत्प्राणे प्रतिष्ठितं तस्मादाहुर्बलं सत्यादौ जीय इत्येवमेषा गायत्र्यध्यात्मं प्रतिष्ठिता सा हैषा गयांस्तत्रे प्राणा वै गयास्तत्प्राणांस्तत्रे तद्यद्गयांस्तत्रे तस्माद्गायत्री नाम स यमेवामूं सावित्रीमन्वाहैषैव सा स यस्मा अन्वाह तस्य प्राणांस्त्रायते ॥ ५ ॥

भाष्यम्:

अभिमानिनी तु गायत्र्या मुख्या श्रीः परिकीर्तिता ।

ब्रह्माण्यमुख्याऽतो ज्ञेया सा तु ब्रह्माणमाश्रिता ।

ब्रह्मा तु मुख्यगायत्रीं सा परोरज आश्रयेत् ॥ --इति च ॥

உபனிஷத்:

[காயத்ரியே ஸாவித்ரி]

ஸைஷா கா³யத்ரயேதஸ்மிம்ஸ்துரீயே த³ர்ஸதே பதே³ பரோரஜஸி
ப்ரதிஷ்டிதா | தத்³ வா எதத் ஸத்யே ப்ரதிஷ்டிதம்| சக்ஷுர்வை
ஸத்யம்| சக்ஷுர்ஹி வை ஸத்யம்| தஸ்மாத் யதி³தா³னீம் த்³வௌ
விவித³மானௌ ஏயாதம் அஹமதர்ஸமஹமஸ்ரௌஷமிதி ய ஏவம்
ப்³ருயாத் அஹம் த³ர்ஸம் இதி தஸ்மா ஏவ ஸ்ரத்³த³யாம தத்³வை
தத் ஸத்யம் ப³லே ப்ரதிஷ்டிதம்| ப்ராணோ வை ப³லம்| தத்
ப்ராணோ ப்ரதிஷ்டிதம்| தஸ்மாதா³ஹுர்ப³லம் ஸத்யாதோ³ ஜீய
இதி| ஏவமேஷா கா³யாத்ரீ அத்⁴யாத்மம் ப்ரதிஷ்டிதா ஸா ஹைஷா
க³யாம்ஸ்தத்ரே| ப்ராணா வை க³யாஸ்தத்ப்ராணாம்ஸ்தத்ரே|
தத்³யத்³க³யாம்ஸ்தத்ரே தஸ்மாத் கா³யத்ரீ நாம ஸ யாமேவாமும்
ஸாவித்ரீமன்வாஹ ஏஷைவ ஸா| ஸ யஸ்மா அன்வாஹ தஸ்ய
ப்ராணாம்த்ராயதே||7.19. 5 ||

பாஷ்யம்:

அபிமானினீ து காயத்ரயா முக்²யா ஸ்ரீ: பரிகீர்த்திதா|
ப்³ரஹ்மாண்ய முக்²யாஸ்தோ ஜ்ஞேயா ஸா து
ப்³ரஹ்மாணமாஸ்ரிதா|
ப்³ரஹ்மா து முக்²யகா³யத்ரீம் ஸா பரோரஜ ஆஸ்ரயேத்||
இதி ச||

காயத்ரியின் அபிமானியரான லக்ஷ்மீ, ஸரஸ்வதி முன்பு
சொன்னபடி 'துரீயபத தர்ஸத பரோரஜா' என்ற வாஸுதேவனை
ஆச்ரயித்து உள்ளனர். இது எப்படி எனில் பூமி, அந்தரிக்ஷம்,
த்யுலோகங்களின் ரூபமான எல்லா ஜகத்தும், விஷ்ணுவுக்கு ஆச்ரயம்
ஆனதால், ஸத்யநாமகனான ஸத்யாபிமானியான சேஷனை
ஆச்ரயித்து உள்ளது. ஸத்யநாமக சேஷனும் சக்ஷுர்நாமக
ஸூர்யாபிமானி என்பது ப்ரஸித்தமான விஷயம். அதனாலேயே ஒன்று
இருக்கிறது என்று நான் பார்த்தேன், இல்லையென்று நான் கேட்டு
இருக்கிறேன் என்று விவாதிக்கும் இருவர், ஒன்றாகி நான்
பார்த்திருக்கிறேன் என்று சொல்பவனை நம்புகிறோம். இப்படி
ஸத்யத்தை அறிய சக்ஷுஸ்(கண்) முக்ய ஸாதனமாக உள்ளது. அந்த
ஸத்ய நாமக ஸேஷன் பலத்தை ஆச்ரயித்து உள்ளான். 'பலம்' என்பது
ப்ராணன். ஸேஷதேவன் ப்ராணனை ஆச்ரயித்து உள்ளான் என்று
அர்த்தம். அதனால் ஸத்ய நாமக ஸேஷனை விட பல நாமக ப்ராணன்

அதிக பலசாலி. இந்த 'பல'நாமக ப்ராணன் காயத்ரியின் அபிமானியான லக்ஷ்மி தேவியை ஆச்ரயித்து உள்ளான். இப்படியே லக்ஷ்மியும் ஸகல ஜீவரின் அதிபதியான ஸ்ரீஹரியை ஆச்ரயித்து உள்ளாள். காயத்ரியின் அபிமானியான 'க³ய'ரை ரக்ஷிக்கிறாள். 'க³யர்' என்றால் பஞ்ச ப்ராணர்கள் (Sanskrit kosha: gaya- vital airs (used in gayathri)). இப்படி பஞ்ச ப்ராணர்களை ரக்ஷிப்பதால் அவளுக்கு 'காயத்ரி' என்ற பெயருண்டு. 'பரோரஜனான' விஷ்ணு, காயத்ரி நாமகளான லக்ஷ்மியை, ஸாவித்ரி நாமத்தில் ப்ரீதி கொள்ளுவதால் காயத்ரியே ஸாவித்ரி என கூறப்படுகிறாள். விஷ்ணுவானவர் காயத்ரி மந்திரத்தை சதுர்முக ப்ரம்மனுக்கு உபதேஸிக்கிறார். சதுர்முக ப்ரம்மன், ப்ராணர்களை லக்ஷ்மிதேவியியே ரக்ஷிக்கிறார்.

பாஷ்யம்:

காயத்ரி மந்திரத்தின் முக்ய அபிமானினீ லக்ஷ்மீதேவி. ஸரஸ்வதி அமுக்ய அபிமானினீ. ஸரஸ்வதி சதுர்முக ப்ரம்மனை ஆச்ரயித்து உள்ளாள். சதுர்முக ப்ரம்மன் காயத்ரியின் முக்யாபிமானினியான லக்ஷ்மீதேவியை ஆச்ரயித்து உள்ளான். லக்ஷ்மீதேவி பரோரஜனான விஷ்ணுவை ஆச்ரயித்து உள்ளாள்.

பாஷ்யம்:

तद्वा एतज्जगत्सत्ये प्रतिष्ठितम्। भूमिरन्तरिक्षं द्यौरित्यादिना प्रस्तुतत्वात् ।

தத்³வா ஏதத் ஜக³த்ஸத்யே ப்ரதிஷ்டிதம்| பூ⁴மிரந்தரிக்ஷம் த்யௌளரித்யாதி³னா ப்ரஸ்துதத்வாத்|

பொருள்:

'தத்³ வா ஏதத் ஸத்யே ப்ரதிஷ்டிதம்' என்பதில் 'தத்³ வா ஏதத்' பரமாத்மனில் ஜகத் என்பதாகும். பூமி, அந்தரிக்ஷம், த்யௌ என்று ஜகத் ஆனது ப்ரக்ருதமாகி இருப்பதால், தத்³ ஏதத் சப்தங்களினால் ஜகத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஜகத்தானது ஸேஷ தேவரை ஆச்ரயித்து உள்ளது என்று அர்த்தம்.

பாஷ்யம்:

तद्वा एतज्जगत्सर्वं चक्षुः सूर्याभिमानिनी ।

विराण्णामविशेषाख्ये सर्वदा सम्प्रतिष्ठितम् ॥

शेषः प्रतिष्ठितो वायौ स ह्यसद्वलवत्तरः ।

स सत्य इति सम्प्रोक्तः सन्नस्मिन्याति यध्दरिः ॥

वायुः समाश्रितो देवीं मुख्यां गारत्रिनामिकाम्

सा चात्मनामधिपतिमेवं परममाश्रिता ।

தத்³வா ஏதத் ஜகத்ஸர்வம் சக்ஷு: ஸுரீர்யாபிமானினீ|
விராண்நாமவிஸேஷாக்²யே ஸர்வதா³ ஸம்ப்ரதிஷ்டிதம்||
ஸேஷ: ப்ரதிஷ்டிதோ வாயெள ஸ ஹ்யசத்³ப³லவத்தர: |
ஸ ஸத்ய இதி ஸம்ப்ரோக்த: ஸன்னஸ்மின்யானி யத்³ ஹரி:||
வாயு: ஸமாஸ்ரிதோ தேவீ முக்²யாம் கா³யத்ரினாமிகாம்|
ஸா சாத்மனாமதி⁴பதிமேவ பரமமாஸ்ரிதா|

प्राणानां रक्षणादेव गायत्री सा प्रकीर्तिता ॥

सावित्रीति च यामाह स विष्णुः परोरजाः ।

एषैव सा हि गायत्री सविता हि जनार्दनः ।

तस्माद्धि सूयते सर्वं सावित्री च तदाश्रिता ।

आदित्यस्तत्प्रतीकत्वात्सवितेति प्रकीर्तितः ।

प्रतिमायां च तच्छब्दः प्रयोज्यो ह्युपचारतः ।

यस्मा आह स विष्णुस्तां गायत्रीं जगदीश्वरः ।

ब्रह्मणे तस्य सा प्राणान् सर्वदा पाति पुत्रवत् ।

ब्रह्मा हि पुत्रस्तस्यास्तु तत्पुत्रा इतरेऽखिलाः ।

ப்ராணானாம் ரக்ஷணாதே³வ கா³யத்ரீ ஸா ப்ரகீர்த்திதா||

ஸாவித்ரீதி ச யாமாஹ ஸ விஷ்ணு: பரதோரஜா:|

ஏஷ இவ ஸா ஹி கா³யத்ரீ ஸவிதா ஹி ஜனார்தன: |

தஸ்மாத் ஹி ஸுயதே ஸர்வம் ஸாவித்ரீ ச ததா³ஸ்ரிதா|

ஆதி³த்யஸ்தத் ப்ரதீகத்வாத் ஸவிதேதி ப்ரகீர்த்தத: |

ப்ரதிமாயாம் ச தச்ச²ப்த: ப்ரயோஜ்யோ ஹ்யபசாரத: |

யஸ்மா ஆஹ ஸ விஷ்ணுஸ்தாம் கா³யத்ரீம் ஜக³தீஸ்வர: |

ப்³ரஹ்மணே தஸ்ய ஸா ப்ராணான் ஸர்வதா பாதி புத்ரவத்|

ப்³ரஹ்மா ஹி புத்ரஸ்தஸ்யாஸ்து தத்புத்ரா இதரே²கி²லா: |

பொருள்:

இந்த ஜகத்தானது சக்ஷுர்நாமக ஸுரீர்யனின் அபிமானியான விராட்
நாமக ஸேஷனை எப்போதும் ஆச்ரயித்து உள்ளது. ஸேஷனும் வாயு
பகவானை ஆச்ரயித்து உள்ளான். 'ஸத்' என்றால் தோஷதூரனான ஹரி

ஸேஷனில் 'ய' கிடந்து இருப்பதால், ஸேஷனுக்கு 'ஸத்ய' என்ற பெயர் உண்டு.

பரோரஜனான விஷ்ணு ஸாவித்ரி என்று யாரை அழைக்கிறானோ, அவள் இந்த காயத்ரியே. ஏனென்றால், ஜனார்த்தனன் 'ஸவிதா' என அழைக்கப்படுகிறான். அவனாலேயே இந்த ஜகத் பிறக்கிறது. அவனை ஆச்ரயித்து இருப்பதால் காயத்ரி 'ஸாவித்ரி' என்று அழைக்கப்படுகிறாள். ஸூர்யன் ஸவிதாநாமக விஷ்ணுவை ஆச்ரயித்து இருப்பதால் காயத்ரியே ஸாவித்ரி எனவும் அழைக்கப்படுகிறாள். ஸூர்யன் ஸவிதா நாமக விஷ்ணுவை ஆச்ரயித்து இருப்பதால், அவனுக்கும் 'ஸவிதா' என்று பெயருண்டு. ஏனென்றால் ஒரு தேவதையின் ப்ரதிமையை அந்த தேவதையின் பெயரிலேயே ஒளபசாரிகமாக (உபசாரமாக) அழைக்கலாம். ஜகதீஸ்வரனான விஷ்ணு காயத்ரி மந்திரத்தை எந்த சதுர்முக ப்ரம்மனுக்கு உபதேஸித்தானோ அந்த சதுர்முக ப்ரம்மனை புத்திரனென்று பார்த்துக்கொண்டு, அவனின் ப்ராணங்களை ஸ்ரீதேவியானவள் ரக்ஷிக்கிறாள். சதுர்முக தேவன் அவளின் புத்ரன் ஆகிறான். மற்ற எல்லோரும் சதுர்முகனின் புத்ரர்கள் ஆகிறார்கள்.

उपनिषत्:

तां हैतामेते सावित्रीमनुष्टुभमन्वाहुर्वागनुष्टुभेतद्वाचमनुब्रूम इति तत्र तथा कुर्याद्वायत्रीमेव
सावित्रीमनुब्रूयाद्यदि ह वा अप्येवंविद बह्विव प्रतिगृह्णाति न ह वै तद्वायत्र्या एकं च न पदं
प्रति ॥ ६ ॥

भाष्यम्:

तमाहुः परमां देवीं वृणीमह ऋगात्मिकाम ।
नैव सा प्रतिमा मुख्या गायत्री परमा स्मृता ।
गायत्रीमुख्यवेत्तारो योग्या ब्रह्मपदस्य ये ।
तेषां प्रतिग्रहादोषो न कश्चन भविष्यति ।
न चैकपदविज्ञानफलायालं सुखानि च ।

உபனிஷத்:

தாம் ஹ ஏதாமேதே ஸாவித்ரீம் அனுஷ்டுப⁴மன்வாஹு: | வாக்³
அனுஷ்டுப⁴ ஏதத் வாசமனுப்³ரும இதி| தன்ன ததா² குர்யாத்|

கா³யத்ரீமேவ ஸாவித்ரீமனுப்³ருயாத்| யதி³ ஹ வா அப்யேவம்வித்³
ப³ஹ்விவ ப்ரதி³க்ருஹ்ணாதி ந ஹ வை தத்³கா³யத்ரயா ஏகம் ச ந
பத்³ம் ப்ரதி||7.19.6||

பாஷ்யம்:

தமாஹு: பரமாம் தே³வீம் வருணீமஹே ருகா³த்மிகாம்|
நைவ ஸா ப்ரதிமா முக்²யா கா³யத்ரீ பரமா ஸ்ம்ருதா|
கா³யத்ரீமுக²யவேத்தாரோ யோக்³யா ப்³ரஹ்மபத்³ஸ்ய யே|
தேஷாம் ப்ரதி³க்ருஹாத்³தோஷோ ந கஷ்சன ப⁴விஷ்யதி|
ந சைகபத்³விஜ்ஞானஃபலாயாலம் ஸுகா²னி ச|

ஸவித்ரு நாமக ஸ்ரீஹரியை ஆச்ரயித்து இருக்கும் இந்த
ஸாவித்ரியை சில பேர் 'அனுஷ்டுப்'இன் அபிமானி என்று
சொல்கிறார்கள். "தத்ஸவிது: வருணீமஹே வயம் தே³வஸ்ய போ⁴ஜனம்|
ச்ரேஷ்டம் ஸர்வதா⁴தம் துரம் ப⁴க³ஸ்ய தீ⁴மஹி|" என்ற ரூக் மந்திரமே
அனுஷ்டுப். இந்த அனுஷ்டுப் ரூக் மந்திரத்தை ஸாவித்ரியின் ப்ரதிமா
என்று சிலர் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அது சரியல்ல. காயத்ரி ரூக்கை
சவித்ரு நாமக ஸ்ரீதேவியின் முக்ய ப்ரதிமா என்று சொல்ல வேண்டும்.
இப்படி காயத்ரியை அறிந்த சதுர்முகன் விஷ்ணுவினால் ஸகல
ஸம்பத்துகளையும் அடைந்தார். அந்த ஸம்பத்துகளினால் லபிக்கும்
ஸுகம், காயத்ரி மந்திரிரத்தின் ஒரு பாதத்தின் ஞானத்திற்கு. இது
ப்ரஸித்தமான விஷயம். ஆகையால், பிரம்மனுக்கு ப்ரதி³க்ருஹ
தோஷம் இல்லை.

(ப்ரதி³க்ருஹ(தானம்) தோஷம் என்பது தானம் வாங்குவதால் ஏற்படும் தோஷம். இந்த
தோஷம் காயத்ரி மந்திரத்தால் அடைந்த பலனுக்கு உண்டாவதில்லை. இதன்
காரணமாகவே, பெரியவர்கள் ஏதேனும் தானம் பெற்றாலோ அல்லது ஸ்ரார்த்தத்தில்
ப்ராமணர்களாக அமர்ந்தாலோ, வீட்டுக்கு சென்று இதற்கு பரிகாரமாக காயத்ரி
ஜபம் இதற்கென்று தனியாக செய்து விடுவார்கள்.)

उपनिषत् :

स य इमान् त्रील्लोकान् पूर्णान् प्रतिगृहीयात् सोऽस्या एतद् द्वितीयं पदमाप्नुयादथ यावदिदं
प्राणि यस्तावत्प्रतिगृहीयात् सोऽस्या एतत्तृतीयं पदमाप्नुयादथास्या एतदेव तुरीयं दर्शितं पदं
परोरजा य एष तपति नैव केनचनाप्यं कुत उ एतावत्प्रतिगृहीयात् ॥७॥

भाष्यम्:

विष्णोर्यदा भगवतो लोकान् वेदांश्च चेतनात् ।
विरिञ्चिजन्मन्यखिलान् प्रतिगृह्णन्ति कृतस्त्रशः ।
गायत्रीपदविज्ञानफलमात्रं तदा भवेत् ।
प्रणवप्रतिपाद्यं यत्तुरीयं भगवत्पदम् ।
सर्वगं वासुदेवाख्यं न तत्केनचिदाप्यते ।
गायत्रीत्रिपदज्ञेयमनिरुद्धादिकं त्रयम् ।
ब्रह्मा व्याप्नोति मुक्तः सन् वासुदेवं न कश्चन ।

உபனிஷத்:

ஸ ய இமான் த்ரீம்லோகான் பூர்ணான் ப்ரதிக்³ருஹ்ணீயாத் |
ஸோSஸ்யா ஏதத்³ த்³விதீயம் பத³மாப்னுயாத்| அத² யாவதி³த்³ம்
ப்ராணி யஸ்தாவத் ப்ரதிக்³ருஹ்ணீயாத் ஸோSஸ்யா ஏதத் துரீயம்
பத³மாப்னுயாத் அத² அஸ்யா ஏததே³வ துரீயம் த்³ர்ஸதம் பத³ம்
பரோரஜா ய ஏஷ தபதி நைவ கேனசனாப்யம் குத உ
ஏதாவத்ப்ரதிக்³ருஹ்ணீயாத் || 7.19.7||

பாஷ்யம்:

விஷ்ணோர்யதா³ ப⁴க்³வதோ லோகான் வேதா³ம்ஸ்ச சேதனாத்|
விரிஞ்சிஜன்மன்யகி²லான் ப்ரதிக்³ருஹ்வந்தி க்ருத்ஸனஸ: |
கா³யதீபத³விஜ்ஞானஃபலமாத்ரம் ததா³ ப⁴வேத்|
ப்ரணவப்ரதிபாத்³யம் யத்துரீயம் ப⁴க்³வத்பத³ம்|
ஸர்வக்³ம் வாஸுதேவாக்²யம் ந தத்³கேனசிதா³ப்யதே|
கா³யத்ரீ த்ரிபத³னோயம் அனிருத்⁴தா³தி³கம் த்ரயம்|
ப்³ரஹ்மா வ்யாப்னோதி முக்த: ஸன் வாஸுதேவம் ந கஸ்சன|

भाष्यम् -

लोकस्थमनिरुद्धं च प्रद्युम्नं वेदगं तथा ।
सङ्कर्षणं वायुसंस्थं व्याप्य ब्रह्मा विमुक्तिगः ।
गायत्रीज्ञानसामर्थ्यात्प्रणवज्ञानशक्तिः ।
वाशुदेवं च सम्पश्येन व्याप्नोति कथञ्चन ।

अनन्तत्वाद्वासुदेवः कथं व्याप्यो भवेत्प्रभुः ।
वर्णत्रयात्मकप्रकृतिमतीतः सूर्यमण्डले ।
गुणत्रयात्मिकां बाह्ये यतोऽतः स परोरजाः ।
यतो न व्याप्यते सोऽसौ ब्रह्मणाऽपि कथञ्चन ।
अतः प्रतिग्रहो नास्य वासुदेवस्य विद्यते ॥ इति प्रकाशिकायाम् ॥

तावदेतावत्प्रतिगृहीयादिति तस्यैव सामस्येन ग्रहणार्थम् । एतावदेव मम् हस्ते विद्यत इतिवत् । नह्यन्यदेतावत्प्रतिग्राह्यमस्ति ।

லோகஸ்த²மனிருத்⁴த³ம் ச ப்ரத்³யும்னம் வேத³க³ம் ததா² |
ஸங்கர்ஷணம் வாயுஸம்ஸ்த²ம் வ்யாப்ய ப்ரஹ்மா விமுக்திக³: |
கா³யத்ரீ ஜ்ஞான ஸாமர்த்யாத் ப்ரணவஜ்ஞான ஸக்தித: |
வாஸுதே³வம் ச ஸம்பஸ்யேன வ்யாப்னோதி கத²ஞ்சன |
அனந்தத்வாத் வாஸுதே³வ: கத²ம் வ்யாப்யோ ப⁴வேத்ப்ரபு⁴: |
வர்ணத்ரயாத்மிகாம் பாஹ்யே யதோ⁵த: ஸ பரோரஜா 😊
அத: ப்ரதி³க்³ரஹோ நாஸ்ய வாஸுதே³வஸ்ய வித்³யதே ||
-இதி ப்ரகாஸிகாயாம்||

தாவதே³தாவத் ப்ரதி³க்ருஹ்ணீயாதி³தி தஸ்யைவ ஸாமஸ்த்யேன
க்³ரஹ்ணார்த²ம் | ஏதாவதேவ மம ஹஸ்தே வித்³யத இதிவத் |
நஹ்யன்யதே³தாவத் ப்ரதி³க்³ராஹ்யமஸ்தி |

காயத்ரி உபாஸகரின் மற்றொரு பலனைப் பற்றி சொல்வது இது. காயத்ரி உபாஸகனான சதுர்முகன் பூமி, அந்தரிக்ஷம், த்யௌ என்பதன் மூலரூபங்களின் பூர்ண ஆதிபத்யத்தை லோகாந்தர்கதனான அனிருத்தனிடமிருந்து அடைகிறான். ஆனால் ப்ரதி³க்ருஹத்தின் சுகம் காயத்ரியின் ப்ரதம் பாதத்தின் உபாஸனையின் பலனின் ஒரு அம்சம் மட்டுமே ஆகிறது. காயத்ரி உபாஸகனுக்கு லௌகிக சுகம் மாத்ரமே பலன் அல்ல. இந்த சதுர்முகன் முக்தனான பிறகு ப்ரதம் பத ப்ரதிபாத்யனான அனிருத்தனை ப்ரவேசித்து வ்யாபிக்கிறான். காயத்ரி உபாஸகனான சதுர்முகன் எல்லா மூன்று வேதங்களின் அறிவை வேதாந்தர்கதனான ப்ரத்யும்னனால் அடைகிறான். இது காயத்ரியின் த்விதீய பாதத்தின் உபாஸனையின் ஒரு அம்சம் மட்டுமே. முக்தியில் த்வீதீயபாதத்தின் ப்ரதிபாத்யனான ப்ரத்யும்னனை ப்ரவேசித்து வ்யாபிக்கிறான். இப்படியே த்ரிதீய பாத

உபாஸனையின் பயனின் ஒரு அம்சமாக சகல ஜீவர்களின்/ப்ராணிகளின் ஆதிபத்யத்தை அடைந்து, முக்தியில் த்ரிதீய பாத ப்ரதிபாத்யனான வாயு அந்தர்கதனான ஸங்கர்ஷணனை ப்ரவேசித்து வ்யாபிக்கிறான்.

சித்ப்ரக்ருதியை மீறி ப்ரவேசிக்கும் ஸூர்ய மண்டல அந்தர்கதனாகி எல்லோருக்கும் காணப்படுபவனாக இருக்கும் காயத்ரியின் சதுர்த்த பாத ப்ரதிபாத்யனான வாஸுதேவனை ப்ரவேசித்து வ்யாபிக்கும் ஸாமார்த்யம் யாருக்கும் இல்லை. மற்ற மூவருக்கு அனிருத்த,ப்ரத்யும்ன ஸங்கர்ஷண ரூபங்களுக்கு பரிமிதி உண்டு. ஆனால் வாஸுதேவன் அனந்தம். அனந்தத்தில் சதுர்முக ப்ரம்மா அவனை வ்யாபிப்பது சாத்யம் இல்லை. ஆனால் ப்ரணவ க்ஞான சாமர்த்யத்தால் சதுர்முகனுக்கு வாஸுதேவனின் தர்ஷனம் மாத்திரமே கிடைக்கிறது.

வாஸுதேவன் ஸுக்ல, க்ருஷ்ண, கணீனிகா (வெளுப்பு, கருமை மற்றும் மற்ற வர்ணங்களின் ஸமூகம்) என்ற என்ற மூன்று வர்ணங்களின் அபிமானினியான லக்ஷ்மிதேவியை விட உத்தமனாகி இருந்து பரிமிதனாக இருந்தாலும், ஸூர்ய மண்டலத்திற்கு வெளியில் சத்வ, ரஜ, தமோ குணங்களுக்கு அபிமானினியான லக்ஷ்மிதேவியை விட உத்தமனாக இருந்து அனந்த தேச வ்யாப்தி ஆகி உள்ளான். ஆகையால் அவன் பரோரஜா எனப்படுகிறான். அப்படிப்பட்ட வாஸுதேவனை சதுர்முகனாலும் வ்யாபிப்பது ஸாத்யம் இல்லை. ஆகையால், அனிருத்தாதிகளில் வ்யாபிக்கிறான். வாஸுதேவனை வ்யாபிக்காததால் அவனிடமிருந்து ஒன்றும் அடைவது இல்லை.

उपनिषत्-

तस्या उपस्थानं गारत्र्यस्तेकपदी द्विपदी त्रिपदी चतुष्पदपदसि नहि पद्यसे नमस्ते तुरीयाय दर्शनाय पदाय परोर्जसेऽसावदो मा प्रापदिति यं द्विष्यादसावस्मै कामो मा समृद्धिति वा नहैवास्मै स काम ऋध्दयते सस्मा एवमुपतिष्ठतेऽहमतः प्रापमिति वा ॥ ८ ॥

உபனிஷத்:

தஸ்யா உபஸ்தா²னம் காயத்ரீ அஸி| ஏகபதீ³ த்³விபதி³ சதுஸ்பதீ³|
அபத்² அஸி| நஹி பத்³யஸே| நமஸ்தே துரீயாய த்³ர்ஸதாய பதா³ய
பரோரஜஸே| அஸௌ அதோ³ மா ப்ராபதி³தி யம் த்³விஷ்யாத்|

அஸாவஸ்மை காமோ மா ஸம்ருத்³தி³ இதி வா ந ஹைவாஸ்மை
ஸ காம ருத்⁴த³யதே ஏவமுபதிஷ்ட²தே அஹமத: ப்ராபமிதி வா ||
7.19.8 ||

பொருள்:

காயத்ரியின் ப்ரதிபாத்யனாத ஸ்ரீ ஹரியின் உபாஸனையை இவ்வாறு
செய்ய வேண்டும். காயத்ரி ப்ரதிபாத்யனான ஸ்ரீஹரியே! நீ
காயத்ரியின் ஒரு பாதத்தால் நீ ப்ரதிபாத்யனாக இருக்கிறாய்,
இவ்வாறே இரண்டு பாதங்களினால் ப்ரதி பாத்யனாக இருக்கிறாய்.
மூன்று பாதங்களினால் ப்ரதி பாத்யனாகி இருக்கிறாய். நான்கு
பாதங்களினால் ப்ரதிபாத்யனாகி உள்ளாய். ப்ரம்மனை விடுத்து
யாராலும் நீ பூர்ணமாக அறியப்படுவதில்லை. பரோரஜனும்,
தர்ஸதனும், சதுர்த்த பாத ப்ரதிபாத்ய வாஸுதேவனாகிய உனக்கு
நமஸ்காரம். இப்படி காயத்ரியின் உபாஸனையை செய்பவன் எல்லா
அபீஷ்டங்களையும் அடைபவனாக ஆகட்டும்.

भाष्यम् -

अष्टाक्षरत्वाद्गायत्र्याः प्रोक्ता सैकपदीति च ।
प्रणवेन सहैतास्तु गायत्र्याश्चतुरस्तदा ॥
अकाराद्यतिशान्तान्तः प्रणवोऽष्टाक्षरो यतः ।
पादः प्रणवसंयुक्तो गायत्री सा पृथग्यदा ।
द्विपदीति तदा प्रोक्ता त्रिपदी स्वपदैस्त्रिभिः ।
चतुष्पदी सप्रणवा ब्रह्मणोऽन्यैर्न गम्यते ।
अपदी च ततः प्रोक्ता गायत्र्येवमुपस्थिता ।
कामाप्राप्तिमपूर्तिं वा शत्रवे सा करिष्यति ।
असावदो मैव प्रापन्नास्मै कामः समृध्यताम् ।
उपस्थिता चेदित्थं सा यद्यदोहं समाप्नुयात् ।
इति सा कामपूर्तिं च स्वस्य सम्यक्करिष्यति ।
सम्यग्ब्रह्मपदावाप्तिं तद्योग्यां मुक्तिमेव च ।
ब्रह्मणोपासितो दद्याद्गायत्र्याः पुरुषोत्तमः ।
अलेपं सर्वपापेभ्यो विशेषेण प्रतिग्रहात् ।
तद्योग्यां मुक्तिमन्येषां यथायोग्यमुपासितः ।

பாஷ்யம்:

அஷ்டாக்ஷரத்வாத் கா³யத்ரயா: ப்ரோக்தா ஸைகபதீ³தி ச |
ப்ரணவேன ஸஹைதாஸ்து கா³யத்ரயாஸ்சதுரஸ்ததா³ ||
அகாராத்³யதிஷாந்தாந்த: ப்ரணவோ⁵ஷ்டாக்ஷரோ யத: |
பாத: ப்ரணவஸம்யுக்தோ கா³யத்ரீ ஸா ப்ருத²க்யதா³ |
த்³விபதீ³தி ததா³ ப்ரோக்தா த்ரிபதீ³ ஸ்வபதைஸ்த்ரிபி⁴: |
சதுஷ்பதீ³ ஸப்ரணவா ப்³ரஹ்மணோ⁵ன்யைர் ந க³ம்யதே |
அபதீ⁴ ச தத: ப்ரோக்தா கா³யத்ரயேவமுபஸ்தி²தா |
காமாப்ராப்திமபூர்திம் வா ஸத்ரவே ஸா கரிஷ்யதி |
அஸாவதோ³ மைவ ப்ராபன்னாஸ்மை காம: ஸம்ருத்⁴யதாம் |
உபஸ்தி²தா சேதி³த்த²ம் ஸா யத்³யதோ³ஹம் ஸமாப்னுயாத் |
இதி ஸா காமபூர்திம் ச ஸ்வஸ்ய ஸம்யக் கரிஷ்யதி |
ஸம்யக்³ப்³ரஹ்மபதா³வாப்திம் தத்³யோக்³யாம் முக்திமேவ ச |
ப்³ரஹ்மணோபாஸிதோ தத்³யாத் கா³யத்ரயா: புருஷோத்தம: |
அலேபம் ஸர்வபாபேப்³யோ விஸேஷேண ப்ரதி³க்³ரஹாத் |
தத்³யோக்³யாம் முக்திமன்யேஷாம் யதா²யோக்³யமுபாஸித: |

பொருள்:

காயத்ரியின் ஏக பதத்தின் விவக்ஷையினால், காயத்ரி மந்திரத்தின் ப்ரதியொரு பாதத்தையும், ப்ரணவத்தை ப்ரத்யேகமாக காயத்ரீ என்று கொள்ளலாம். ஏனென்றால், காயத்ரியின் ஒவ்வொரு பாதத்திலும் எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளன. ப்ரணவத்தில் அ,உ,ம, நாத, பிந்து, கோஷ்ட, ஷாந்த, அதிஷாந்த என்று எட்டு அக்ஷரங்கள் உள்ளன. ஆகையால், ப்ரணவமே ஒரு காயத்ரி ரூபம் மற்றும் மூன்று பாதங்களே மூன்று காயத்ரிகள்.

இவைகளினால் ப்ரதிபாத்யனான ஸ்ரீஹரி ஏக பாத ப்ரதிபாத்யனாகவும் ஆகிறான். அவன் இரண்டு பாதங்களினால் (ப்ரணவமே ஒருபாதம்) ப்ரதிபாத்யன். பூரா காயத்ரியே ஒரு பாதம். இப்படி பரிகணிப்பதால் ப்ரணவயுக்த காயத்ரியை த்விபதி என்றும் சொல்லலாம். இவ்வாறே த்ரிபதி, சதுஷ்பதி என்று அழைக்கப்படுகிறான். சதுர்முக ப்ரம்மன் தவிற மற்ற யாரும் இந்த காயத்ரியை பூர்ணமாக அறிய முடியாது. ஆகையினால் ஸ்ரீஹரியை "அபதி" என்றும் கூறுகிறார்கள்.

ஒருவர், மற்றொருவரைப்பார்த்து 'இவர் இஷ்டமான வஸ்துக்களினால் பொலிபவனாக இல்லாது இருக்கட்டும் ' என்று அவரின் மேல் தவேஷித்து உபாஸனை செய்தால், அப்படி உபாஸனை

செய்பவர்களின் எண்ணம் பூர்த்தி ஆகாது. அப்படியல்லாமல் “ நான் என்னுடைய அபேகைகளை அடைபவனாக ஆகட்டும்” என்று காயத்ரியை உபாஸனை செய்தால் , காயத்ரி உபாஸகனின் அபீஷ்டங்களை நன்றாக நிறைவேற்றுகிறாள். ஆகையால் சதுர்முக ப்ரம்மன் காயத்ரீ மந்த்ரத்தால் புருஷோத்தமனான ஸ்ரீஹரியை உபாஸனை செய்து ப்ரம்ம பதவியையும், யோக்யமான முக்தியையும் அடைகிறான்.

மற்றவர்கள் தங்களுடைய யோக்யத்திற்கு அனுகுணமாக காயத்ரி மந்திர உபாஸனையால் ஸ்ரீஹரியை ஆராதித்தால், அவர்களுக்கு எந்த பாபங்களின் லேபமும் இல்லாமல் ஸ்ரீஹரி செய்கிறான். விசேஷமாக ப்ரதிக்ரஹத்தினால் உண்டாகும் பாபத்தின் லேபம் இல்லாமல் செய்கிறான். அவர்களின் யோக்யானுகுணமான முக்தியையும் அளிக்கிறான்.

उपनिषत्-

एतद्ध वै तज्जनको वैदेहो बुडिलमाश्वतराश्विमुवाच यन्नु हो तद्वायत्रीविदब्रूथा अथ कथं हस्तीभूतो वहसीति मुखं हास्याः सम्राण्ण विदाचकारेति होवाच तस्याग्निरेव मुखं यदि ह वा अपि बह्विवाग्नावभ्यादधति सर्वमेव तत्सन्दहत्येवं हैवैवंविद्यद्यपि बह्विव पापं कुरुते सर्वमेव तत्संप्साय शुध्दः पूतोऽजरोऽमृतः सम्भवति ॥९॥

इति एकोनविंशं ब्राह्मणम् ॥१९॥

भाष्यम् -

वक्तव्यो भगवान् विष्णुर्गायत्र्या मुखसंस्थितः ।

अग्निमण्डलगो नित्यमग्निनामाऽग्रणीत्वतः ।

गायत्र्यास्तु परिज्ञानं ज्ञाते मुख्यगते हरौ ।

सफलं भवेदन्यथा तु न सम्यक्फलदं भवेत् ।

गायत्रीमुखगो विष्णुर्ज्ञेयः सर्वात्मना ततः ।

संहर्ता सर्वदोषाणामग्निस्थः सर्वदाहकः ।

नित्यानन्दोऽग्निवर्णश्च रामः परशुभृत्सदा ॥

इति गायत्रीसंहितायाम् ॥

உபனிஷத்:

ஏதத்⁴த³ வை தஜ்ஜனகோ வைதே³ஹோ பு³டி³லமாஷ்வதராஷ்விம்
உவாச| யன்னு ஹோ தத்³ காயத்ரீவிதப்³ருதா அத² கத²ம்
ஹஸ்தீபூ⁴தோ வஹஸீதி முக²ம் ஹாஸ்யா: ஸம்ராண்ன
விதா³சகாரேதி ஹோவாச தஸ்யாக்³னிரேவ முக²ம் யதி³ ஹ வா
அபி பஹ்விவாக்³னாவப்⁴யாத³த⁴தி ஸர்வமேவ
தத்ஸந்த³ஹத்யேவம் ஹைவைவம்வித்³யத்³யபி ப³ஹ்விவ பாபம்
குருதே ஸர்வமேவ தத்ஸம்ப்ஸாய ஸூத்⁴த³: பூதோ⁵ஜரோ⁵ம்ருத:
ஸம்ப⁴வதி|| 7.19.9 ||

|இதி ஏகோனவிம்ஸம்(19வது) ப்ராஹ்மணம்|

விதேக ராஜன் ஜனகன் அஸ்வதராஜ கோத்திரத்தில் பிறந்த
பு⁴டிலனை இவ்வாறு கேட்டான். பு⁴டில! நான் காயத்ரியை
அறிந்திருக்கிறேன் என்று நீ சொல்லிக் கொள்கிறாய். இது
ஆச்சர்யமானது. நீ காயத்ரியை அறிந்திருந்தால், நீ மூர்க்கனாக
எவ்வாறு ப்ரதிக்³ரஹ தோஷத்தை அடைந்திருப்பாய்? அதற்கு புடிலன்
சொல்கிறான் - ராஜன்! நான் காயத்ரியை அறிந்திருந்தாலும்,
காயத்ரியின் ப்ரதாமாக்ஷர ப்ரதிபாத்ய பகவத்ரூபத்தை எது என்று
அறிந்திருக்கவில்லை.

அக்னி மண்டலத்தில் இருக்கும் அக்னிநாமக பரஸுராமனே
காயத்ரியின் ப்ரதாமாக்ஷரத்தில் இருக்கும் தேவதை. அக்னி எவ்வாறு
தன்னுள் போடப்பட்ட எல்லா வஸ்துக்களையும் எரித்து விடுகிறதோ,
அது போல காயத்ரியின் ப்ரதாமாக்ஷரத்தில் இருக்கும் பகவத்ரூபத்தை
அறிந்தவன், பலவகையான பாவங்களைச் செய்திருந்தாலும், அந்த
எல்லா பாபங்களையும் பரிஹரித்துக் கொண்டு, தோஷமில்லாமல்
ஆகி, பவித்ரனாகி, முப்பிலாதவனாகி முக்தனாகிறான்.

பாஷ்யம்:

வக்தவ்யோ ப4கவான் விஷ்ணு: காயத்ரயா முக2ஸம்ஸ்தி2த: |

அக்3னிமண்ட3லகோ3 நித்யம் அக்3னிநாமா5க்3ரணீத்வத: |

கா3யத்ரயாஸ்து பரிஜ்ஞானம் ஜ்ஞாதே முக்யக3தே ஹரௌ|

ஸஃபலம் ப4வேத3ன்யதா2 து ந ஸம்யக்ஃபலத3ம் ப4வேத்|

கா3யத்ரீமுக2கோ விஷ்ணுர்ஜ்ஞேய: ஸர்வாத்மனா தத: |

ஸம்ஹர்தா ஸர்வதோஷாணாம் அக்3னிஸ்த2: ஸர்வதா3ஹக:|

நித்யானந்தோ35க்னிவர்ணஸ்ச ராம: பரஸூப்4ருத்ஸதா3 ||

- இதி காயத்ரிஸம்ஹிதாயாம்||

ஸர்வ ப்ரேரகன் என்ற நாமத்தினால் அக்னிநாமகனாகி, அக்னி மண்டலத்தில் இருக்கும் விஷ்ணுவை காயத்ரியின் ப்ரதாமக்ஷரத்தில் இருப்பவன் என்று அறிய வேண்டும். ப்ரதாமக்ஷரத்தில் இருக்கும் ஸ்ரீஹரியை அறிந்தவர் மாத்திரம் காயத்ரியின் ஜ்ஞானமானது பலனளிக்கிறது. இல்லையெனில் காயத்ரி ஜ்ஞானமானது பூர்ணபலனை அளிப்பதில்லை. ஆகையால், காயத்ரியின் ப்ரதாமக்ஷரத்தில் இருக்கும் விஷ்ணுவை அறிய வேண்டும். எல்லா வஸ்துக்களையும் அக்னி தகிப்பதால் அக்னியின் வண்ணத்தில் இருக்கும் நித்யானந்த ஸ்வரூபன், அக்னியின் வண்ணத்தில் இருப்பவனுமான பரஸுராமன் எல்லா பாபங்களையும் பரிஹாரம் செய்கிறான். இவ்வாறு காயத்ரி ஸம்ஹிதையில் சொல்லப்பட்டு உள்ளது.

விங்ஸ் ப்ராஹ்மணம் [ப்ரஹ்மணஸ் ப்ரார்த்தனா]

உபநிஷத்-

ஹிரண்மயேன பாத்ரேண சத்யஸ்யாபிஹிதம் முகம் ।

தத்வம் பூஷந்பாவ்ருண சத்யதர்மாயி ட்ஷ்யே ॥1॥

பாஷ்யம்-

சூர்யமண்டலநாமா து பாத்ரேண ச்வமுகம் ஹரி: ।

பிதாயைவ ஜகத்ஸர்வம் பஸ்யத்யமிதவிக்ரம: ॥

உதகம் பீயதே தேந தமஸஸ்தாயதே ஜகத் ।

யதோஸ்த: பாத்ரமுஹிஷ்டம் விஹ்வி: சூர்யமண்டலம் ॥

பூஷா பூர்ணத்வதோ விஷ்ணுஹ்விஷ்யே விஷ்ணுதர்மிண: ।

ச்வமுகம் ப்ரகாஸ்யேதகம் நான்யதா து கதஸ்ச்ந ॥

விம்ஸம் ப்ராஹ்மணம்
பகவத் அனுக்ரஹ ப்ரார்த்தனை

உபனிஷத்:

ஹிரண்மயேன பாத்ரேண ஸத்யஸ்யாபிஹிதம் முக்²ம் |
தத்தவம் பூஷன்னபாவ்ருணு ஸத்யத⁴ர்மாய த்³ருஷ்டயே || 7.20.1||

பாஷ்யம்:

ஸூர்யமண்ட³லநாம்னா து பாத்ரேண ஸ்வமுக²ம் ஹரி:|
பிதா⁴யைவ ஜக³த்ஸர்வம் பஷ்யத்யமிதவிக்ரம: ||
உத³கம் பீயதே தேன தமஸஸ்த்ராயதே ஜக³த் |
யதோ⁵த: பாத்ரமுத்³திஷ்டம் வித்³வத்³பி⁴: ஸூர்யமண்ட³லம்||
பூஷா பூர்ணத்வதோ விஷ்ணுர்த்³ருஷ்டயே விஷ்ணுதர்மிண: |
ஸ்வமுக²ம் ப்ரகாஸயேத் ஏகம் நான்யதா² து கத²ஞ்சன ||

- 1) தங்கம் போல் பொலிபவனான நீ ஸூர்யமண்டலத்தில் உன்னுடைய ஸத்குண பூர்ணமான உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை மறைத்து வைத்துள்ளாய். பூர்ணனான பரமாத்மனே ! பகவானான உன்னை ஹ்ருதயத்தில் தரித்திருக்கும் பக்தனான எனக்கு நீ தர்ஸனம் அளிப்பதற்கு, அந்த ஆவரணத்தை தூரச் செல்ல செய்திடுவாயாக.
- 2) அமிர்த பராக்ரமான ஸ்ரீஹரி, ஸூர்ய மண்டலம் என்னும் பாத்திரத்தில் தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை மறைத்துக் கொண்டு, இந்த முழு ஜகத்தையும் பார்க்கிறான். ஸூர்ய மண்டலம் தண்ணீரை 'பா' பானம் செய்கிறது. 'த்ர' (இருளிலிருந்து) ஜகத்தை ரக்ஷிக்கிறது. ஆகையால் அவனை 'பாத்ர' என்று வித்வாம்ஸர்கள் அழைக்கிறார்கள். விஷ்ணு பூர்ணானந்தனான இருப்பதால், அவனுக்கு 'பூர்ணன்' என்று பெயர். விஷ்ணு தன்னை த்யானம் செய்யும் பக்தருக்கு மாத்திரம் ஸாக்ஷாத்காரமாகி குண பூர்ணனான தன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை (பிம்ப ரூபத்தை) வ்யக்தப்படுத்திக் கொள்கிறான். மற்றவர்களுக்கு அவ்வாறு தெரிவிப்பதில்லை.

उपनिषत् -

पूषन्नेकर्षे यम सूर्य प्राजापत्य व्यूहरश्मीन् । समूह तेजो यत्ते रूपं
कल्याणतमम् तत्ते पश्यामि ॥ ।

भाष्यम् -

नान्यो यत्तादृशो ज्ञाता तस्मादेकऋषिर्हरिः ।

यमो नियमनात्प्रोक्तः सूर्य ऊरीकृतेरयम् ॥

ज्ञेयः प्रजापतेरेव प्राजापत्यस्ततः स्मृतः ॥

உபனிஷத்:

பூஷன்னேகர்ஷ யம ஸூர்ய ப்ரஜாபத்ய வ்யூஹர்ஸ்மின் | ஸமூஹ
தேஜோ யத்தே ரூபம் கல்யாணதமம் தத்தே பஸ்யாமி || 7.20.2 ||

பாஷ்யம்:

நான்யோ யத்தாத்³ருஸோ ஜ்ஞாதா தஸ்மாத் ஏகருஷிர்ஹரி: |

யமோ நியமனாத்ப்ரோக்த: ஸூர்ய ஊரிக்ருதேரயம் ||

ஜ்ஞேய: ப்ரஜாபதேரேவ ப்ராஜாபத்யஸ்தத: ஸ்ம்ருத: |

1) பூர்ணனே! அஸத்ருஸ பூர்ண ஜ்ஞானியே! ஸர்வ நியாமகனே!
பக்தர்களை தன்னவர் என்று ஸ்வீகரித்திருப்பவனே!
ப்ரஜாபதியினால் விஸேஷமாக அறியப்படுபவனே! என்னுடைய
ஸ்வரூப ஜ்ஞானம் என்னும் ரஷ்மிகளை விஸ்தரிப்பாயாக.
விருத்தி ஜ்ஞானம் என்னும் தேஜஸை விஸ்தரிப்பாயாக. இந்த
ஜ்ஞானத்தால் உன்னுடைய நிரதிசய (ஒப்புமை இல்லாத)
மங்களகரமான ரூபத்தை உன்னுடைய அனுக்ரஹத்தால்
பார்க்கிறேன்.

2) இவ்வாறு ஏக ரிஷியாகி இருக்கிறான். ஏனென்றால், அவனை விட
ஜ்ஞானி வேறொருவன் அல்லன். எல்லாவற்றையும் நியமனம்
செய்வதால் அவன் 'யம' என்றும், பக்தர்களை

தன்னுடையவர்களாக அங்கீகரிப்பதால் 'ஸூர்ய' (ஊரிக்குத = ஸ்வீக்குத) என்றும், ஸ்ருஷ்டி கர்த்தனான (ஹிரண்யகர்ப) இவன் ப்ரஜாபதியினால் விசேஷமாக அறியப்படுவதால் 'ப்ரஜாபத்ய' என்றும் ப்ரஸித்தமாக அழைக்கப்படுகிறான்.

उपनिषत्--

योऽसावसौ पुरुषः सोऽहमस्मि ।

भाष्यम्--

प्राणे स्थितो यः पुरुषः सोऽसावहमिति स्मृतः ।

अहेयत्वादसुत्वाच्च मेयत्वाच्चास्मिनामकः ।

உபனிஷத்:

யோஸாவஸௌ புருஷ: ஸோஹமஸ்மி |

பாஷ்யம்:

ப்ராணே ஸ்தி²தோ ய: புருஷ: ஸோஸாவஹமிதி ஸ்ம்ருத: |

அஹேயத்வாத் அஸுத்வாச்ச மேயத்வாச்ச அஸ்மினாமக: |

- 1) முக்ய ப்ராணனில் இருக்கும் பூர்ண புருஷனான ஹரியானவன் 'அஹேயனாகி' (ஹேய = இழக்க கூடிய, அஹேய = யாரை இழக்க முடியாதோ, கைவிட முடியாதோ அவன் அஹேயன்) இருப்பதால் அவன் 'அஹம்' என்றும், ப்ராண ரூபனுமாக அவஸ்யம் தெரியப்படுவன் ஆகையால் 'அஸ்மி' (ப்ராணாந்தர்யாமனாக) என்ற பெயருடையவனாகவும் பகவான் அழைக்கப்படுகிறான்.
- 2) முக்யப்ராணனில் எந்த புருஷன் இருக்கிறானோ, அவன் அஹேயனாக இருப்பதால் அவன் 'அஹம்' என்று சொல்லப்படுகிறான். ப்ராணரூபன் அவஸ்யம் அறியப்பட வேண்டியவன், ஆகையால் 'அஸ்மி' என்றும் பெயரை கொண்டிருக்கிறான்.

उपनिषत्--

वायुरनिलममृतमथेदं भस्मान्तं शरीरम् ॥ ३ ॥

भाष्यम्--

अदोषत्वाद इत्युक्तो वायुस्तन्निलयो यतः ।

अनिलं तत एवासावमृतं चेति कीर्त्यते ।

तदाश्रयोऽपि ह्यमृतः किमु साक्षात्स्वयं हरिः ।

உபனிஷத்:

வாயு: அனிலம் அம்ருதமதே²தம்³ ப⁴ஸ்மான்தம் ஸரீரம் || 7.20.3 ||

பாஷ்யம்:

அதோஷத்வாத் இத்யுக்தோ வாயுஸ்தன்னிலயோ யத: |

அனிலம் தத ஏவாஸாவம்ருதம் சேதி கீர்த்யதே |

ததா³ஸ்ரயோ²பி ஹ்யம்ருத: கிமு ஸாக்ஷாத் ஸ்வயம் ஹரி: |

- 1) நம்முடைய ஸரீரம் நாசம் அடையும் தன்மையுள்ளது. ஆனால் அதனுள் இருக்கும் விஷ்ணுவுக்கு மரணம் என்ற தோஷம் இல்லை. விஷ்ணுவை ஆச்ரயித்து இருக்கும் வாயுதேவருக்கும் மரணமில்லை. அவர் அம்ருதர் ஆவர். இப்படி இருக்கும்போது விஷ்ணு 'அம்ருத' என்று தனியாக சொல்ல வேண்டியதில்லை.
- 2) விஷ்ணு தேஹ ரஹிதனாக இருப்பதால், அவனுக்கு 'அ' என்ற பெயர். வாயுதேவர் அவரை ஆச்ரயித்து இருக்கிறார். ஆகையால் அவர் 'அனில' என்று அழைக்கப்படுகிறார். அவர் மரண ரஹிதர். ஸ்ரீஹரியை ஆச்ரயித்து இருப்பவரே மரண ரஹிதர் ஆகி இருப்பதால், ஸ்வயம் ஸ்ரீஹரி மரணரஹிதர் என்று சொல்லவும் வேண்டுமா? இருவருக்கும் 'அம்ருத' என்ற பெயர் உண்டு.

उपनिषत्--

ॐ क्रतो स्मर कृतं स्मर क्रतो स्मर कृतं स्मर ॥४॥

भाष्यम्--

क्रतुश्च ज्ञानरूपत्वात्स एव हि जनार्दनः ।

உபனிஷத்:

ஓம் க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம் ஸ்மர க்ரதோ ஸ்மர க்ருதம் ஸ்மர: || 7.20.4||

பாஷ்யம்:

க்ரதுஸ்ச ஜ்ஞானரூபத்வாத் ஸ ஏவ ஹி ஜனார்த்³ன: |

- 1) குணபூர்ணனே! ஜ்ஞான ஸ்வரூபனே! தயை செய்து என்னை அனுக்ரஹிப்பாயாக. என்னுடைய த்யானம் முதலான ஸத்கர்மங்களை மேலும் செயல் பெறச் செய்து தயவு செய்து அனுக்ரஹிப்பாய். ஜ்ஞானரூபனே! என்னை கருணை கூர்ந்து அனுக்ரஹம் செய். என்னுடைய த்யானம் முதலான ஸத்கர்மங்களை நடைபெறச் செய்து அனுக்ரஹிப்பாயாக.

விவரணை: மந்திரத்தில் இருக்கும் 'ஸ்மர' என்பதற்கு 'நினைத்துக் கொள்' என்பதற்கு 'அனுக்ரஹம் செய்' என்று அர்த்தம். லாப அனுகூலங்களை எனக்கு கிடைக்குமாறு செய் என்ற அபிப்ராயத்தால் 'என்னை மறக்காதே', 'என்னை நினைத்துக் கொள்' என்ற ப்ரயோகம் ரூடியாக உள்ளது.

- 2) ஜ்ஞானஸ்வரூபனாதலால் 'க்ரது' எனப்படுபவன் அந்த ஜனாந்தனனே.

उपनिषत्--

अग्रे नय सुपथा राये अस्मान् विश्वानि देव वयुनानि विद्वान् ।
युयोध्यस्मज्जुहुराणमेनो भूयिष्ठां ते नम उक्तिं विधेमे ॥ ५ ॥

इति विंशं ब्राह्मणम्
इति बृहदारण्यके सप्तमोऽध्यायः

भाष्यम्--

सोऽग्निरङ्गप्रणेतृत्वाद्विश्वज्ञानविदां वरः ॥ इति च ॥
जुहुराण्मल्पं कुर्वत् । 'न वा अहमिमं जानाति' इतिवत् । सर्वत्राप्यहं-
शब्दोऽहेयत्ववाच्येव ।

इति श्रीमदानन्दतीर्थभगवत्पादाचार्यविरचिते
श्रीमद्बृहदारण्यकभाष्ये सप्तमोऽध्यायः

உபனிஷத்:

அக்³னே நய ஸுபதா² ராயே அஸ்மான் விஸ்வானி தே³வ
வயுனானி வித்³வான் | யயோத்⁴யஸ்மஜ்ஜுஹூராணமேனோ
பூ⁴யிஷ்டாம் தே நம உக்திம் விதே⁴ம || 5|||இதி விம்ஸம்
ப்ராஹ்மணம்||

||இதி ப்³ருதா³ரண்யகே ஸப்தமோ⁴த்யாய: ||

பாஷ்யம்:

ஸோ⁵க்³னிரங்கப்ரணேத்ருத்
வாத் விஸ்வஜ்ஞானவிதா³ம் வர: ||

-இதி ச||

ஜஹுராணமல்பம் குர்வத | 'ந வா அஹமிமம் ஜானாதி' இதிவத்|
ஸர்வத்ராப்யஹம் ஸப்³தோ³ஹேயத்வ வாச்யேவ |

இதி ஸ்ரீமத் ஆனந்த தீர்த்த ப⁴க³வத்பாதா³சார்ய விரசிதே
ஸ்ரீமத்³ப்³ருஹதா³ரண்யக பாஷ்யே ஸப்தமோத்⁴யாய:

- 1) அஸ்வதந்த்ர ஜகத்திற்கு ப்ரேரகனான க்ரீடா³தி குண விசிஷ்டனான ஹரியே! எங்களுடைய கர்மங்களை அறிந்திருக்கும் நீ, எங்களை முக்திக்காக ஸன்மார்க்கத்தில் அழைத்துச் செல்வாயாக. எங்களை அல்பர்களாக செய்யும் பாபங்களை கருணை கூர்ந்து எங்களிடமிருந்து தூர செல்லச் செய்வாயாக. நாங்கள் உன்னை ஜ்ஞான பக்தி பூர்வமாக நமஸ்கரிக்கிறோம்.
- 2) ஸர்வக்ரு ச்ரேஷ்டனான அந்த ஸ்ரீஹரி 'அங்க³' என்றால் 'அஸ்வதந்த்ர' ஜகத்திற்கு 'நி' (நயதி) ப்ரேரகன் ஆவதால் 'அக்னி' என்று பெயருள்ளவன் ஆகிறான். 'ஜஹுராணம்' என்றால் 'அல்பனாக செய்யும்' என்று அர்த்தம். 'ந வா அஹமிமம் ஜ்ஞானாதி' என்ற வாக்யத்தில் 'அஹம்' சப்தமானது 'அஹேயத்வ' என்ற அர்த்தத்தை சொல்கிறது.

ஸ்ரீக்ருஷ்ணார்ப்பணமஸ்து